

Mój Chrystus

Miesięcznik parafii Jezusa Chrystusa,
Króla Wszechświata w Tczewie

kwiecień 2011 r.

24.04.2011 r.

Rok III nr 18

1 V 2011

**beatyfikacja Papieża Jana Pawła II
Watykan i Cały Świat się cieszy!**

*Abyście nigdy nie wzgardzili tą Miłością, która
jest "największą", która się wyraziła przez Krzyż,
a bez której życie ludzkie nie ma ani korzenia, ani sensu.*

Miłość silniejsza niż śmierć

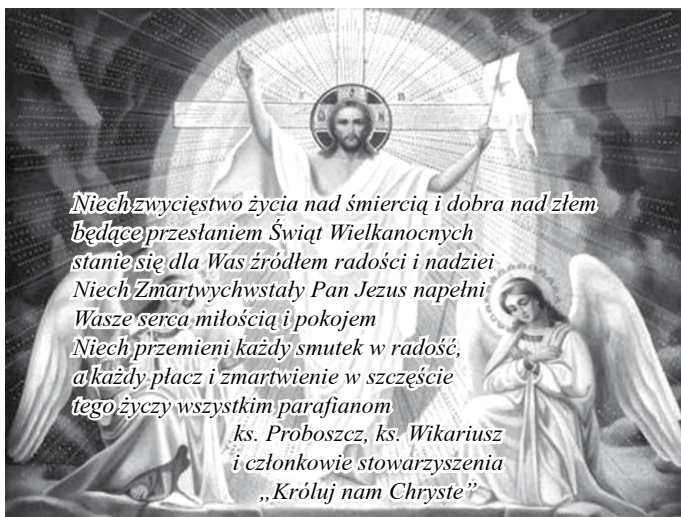
Nie mogłaby miłość oddać życia w ręce śmierci, gdyby nie była silniejsza od śmierci. **Wielkanocny Poranek** objawia nam ten drugi wymiar potęgi miłości. Jest silniejsza niż życie, bo może życie oddać za tych, których kocha, i jest silniejsza niż śmierć – oto powód radości Wielkanocnej Niedzieli.

Energia miłości jest wciąż nieznaną i niedocenianą energią świata, a jest to najpotężniejsza energia, z jaką mamy do czynienia. Człowiek stworzony na obraz i podobieństwo Boga, tym się różni od innych stworzeń, że może kochać, że może być podłączony do tej jedynej energii twórczej, jaką jest Bóg. To On jest Panem życia i Panem śmierci, bo On jest Miłością.

Poszukuje się dziś pilnie **/również w Polsce/** źródeł energii potrzebnych do życia ludz-

kości: węgiel, ropa, gaz, energia słoneczna, atom ... Jeszcze nie podjęto systematycznych badań nad największą energią, jaką posiada ziemia, nad ukrytą w sercu człowieka energią miłości.

cd. na str. 2

*Niech zwycięstwo życia nad śmiercią i dobra nad złem
będące przesłaniem Świąt Wielkanocnych
stanie się dla Was źródłem radości i nadziei
Niech Zmartwychwstały Pan Jezus napelni
Wasze serca miłością i pokojem
Niech przemieni każdy smutek w radość,
a każdy płacz i zmartwienie w szczęście
tego życzy wszystkim parafianom*

*ks. Proboszcz, ks. Wikariusz
i członkowie stowarzyszenia
„Króluj nam Chryste”*

Miłość silniejsza niż śmierć

cd. ze str. 1

Udoskonalenie tej energii i umiejętne nią sterowanie jest w stanie wybaczyć ludzkość z wszelkich koszmarów /a dziś przecież ich w całym świecie nie brakuje/.

Cud Wielkiej Niedzieli to cud miłości. To ona wyprowadza z krainy zmarłych Jezusa, ona przemienia Jego Ciało i wprowadza w nowy wymiar życia, w świat czystej Miłości.

Zanim ludzie na tyle zmadrzeją, że dostrzegą potrzebę wykorzystania tej jedynej twórczej energii, trzeba, by każdy, kto kocha życie, sam uczynił wszystko, na co go stać, i udoskonił miłość swego serca. Szafując tą energią nie tylko przemieni swoje życie, lecz w krainę śmierci wejdzie z ufnością, że jest to konieczne przejście w świat czystej miłości. Wieczność to świat, w którym będzie można wykorzystywać energię miłości w całości. Tu na ziemi czynimy to zaledwie w jednym procencie, i to nawet nie zawsze. Święci potrafili ukazać piękno życia, wykorzystując energię miłości w kilku procentach. Jedyne Chrystus i Jego Matka potrafili to uczynić, każdy według swej miary, w stu procentach i dlatego śmierć nie była w stanie zatrzymać ich w swoim królestwie.

Jakże biedni są ludzie nie dostrzegający potęgi miłości, którą objawił Chrystus w Wielki Piątek i w Wielką Niedzielę. Jakże ciasny i ciemny jest ich świat, zamknięty pieczęcią śmierci, której złamać nie potrafią.

Jak ubogi jest człowiek szukający źródeł energii głęboko w ziemi, wysoko w kosmosie, a nie dostrzegający jej w swoim sercu. Tymczasem wszelka energia występująca w świecie może być w sposób twórczy wykorzystana jedynie wówczas, gdy dostanie się pod kontrolę, gdy zostanie podporządkowana tej jednej energii

– miłości. Bez tego w większości zostanie zmarnowana i częściej zamiast tworzyć, będzie niszczyć. Wszelka energia nie podporządkowana miłości niesie śmierć. Jedyne miłość potrafi tworzyć i odnosić nad śmiercią zwycięstwo.

To w tym kontekście trzeba dostrzec wezwanie do Komunii świętej wielkanocnej. Chodzi o podłączenie serca do Źródła wszelkiej miłości, do samego Boga. Gdyby wszyscy chrześcijanie uczynili to z wewnętrznym przekonaniem i świadomością doskonalenia w sobie miłości, Kościół jako wspólnota promieniująca miłością, przeobraziłaby świat. Wielkanocne Misterium – to Misterium miłości, najpotężniejszej energii tego świata, której źródło nie jest z tego świata.

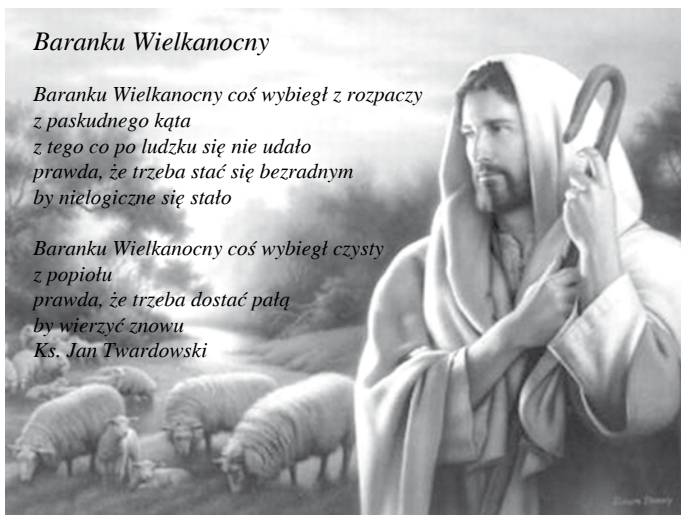
Kto autentycznie kocha życie, ten wcześniej czy później zabiega o spotkanie ze Zmartwychwstałym Chrystusem wiedząc, że tylko On posiada energię potrzebną do pokonania śmierci. Jezus w bliższym spotkaniu objawia takiemu człowiekowi tajemnicę jego serca i ucy doskonalenia oraz posługiwania się ukrytą w nim energią miłości. **Serce żyjące miłością wygra życie i odniesie zwycięstwo nad śmiercią!**

Ks. Proboszcz

Baranku Wielkanocny

*Baranku Wielkanocny coś wybiegł z rozpacz
z paskudnego kąta
z tego co po ludzku się nie udało
prawda, że trzeba stać się bezradnym
by nielogiczne się stało*

*Baranku Wielkanocny coś wybiegł czysty
z popiołu
prawda, że trzeba dostać pałą
by wierzyć znowu
Ks. Jan Twardowski*

Spróbuj to przemysleć

UŚMIECH JANA PAWŁA II

Ile pokoi ma Watykan?

Gdy Ojciec św. Jan Paweł II pielgrzymował po Australii, wtedy kilkakrotnie spotykał się z małymi dziećmi. Spotkania te były bardzo bezpośrednie i obfitowały w wiele wesołych scen. Było tak zwłaszcza wtedy, gdy dziecięcio – dziesięcioletnie dzieciaki beztrudno zadawały Papieżowi pytania typu: „A ile pokoi jest w Watykanie?”

Jan Paweł II uśmiechnął się pogodnie i odpowiedział: „Nie wiem ile pokoi jest w Watykanie, ale dla każdego z was jest mieszkanie w Domu Pana Boga!”

Nic dziwnego, że australijski dziennik „The Sun”, który relacjonował spotkania Papieża z dziećmi, nazwał Papieża „**Królem dzieci!**”

Uczy się na papieża

Także i na Jasnej Górze Papieża Jana Pawła II otoczyły dzieci. Ojciec święty często je podnosił, trzymał za ręce, rozmawiał.

Między innymi olbrzymią radość wywołało takie wydarzenie. Przed szczytem morze głów ludzkich. Do tronu Papieża podeszła trójka dzieci. Z nimi to podszedł Papież bliżej, na specjalne podium i w otoczeniu tych dzieci przemawiał do zasłuchanych tłumów. Ale w pewnej chwili ludzie zaczęli się śmiać. Oto stojący przy Janie Pawle II chłopczyk, który bacznie spoglądał na Ojca św., na jego gesty i błogosławieństwa, zaczął go naśladować. Ludzi to ogromnie rozbawiło. Ojciec św. także to zauważył i żartobliwie skomentował: „Patrzcie, już uczy się na papieża!”

Wujaszek

Gdy Ojciec św. Jan Paweł II odwiedził Amerykę Północną, wtedy złożył wizytę ówczesnemu prezydentowi Jimmy Carterowi. M. in. powitała go na schodach Białego Domu 5 – letnia wnuczka prezydenta, która z ogromnego przejęcia w kółko powtarzała: „Jego Świątobliwość”. Jan Paweł II zorientował się w kłopotach dziecka, więc wziął ją w ramiona i powiedział po prostu: „Nic nie szkodzi, mów mi – Wujaszku!”

„Po prostu śpię”

Pod koniec jednej z wyjątkowo męczących pielgrzymek apostolskich, jakiś kompletnie wyczerpany dziennikarz zapytał Papieża: - Wasza Świątobliwość, w jaki sposób mężczyzna mający ponad 60 lat i w dodatku tak poważnie zraniony w zamachu 1981 roku, ma jeszcze tyle siły, ażeby utrzymać takie tempo w wyczerpującej pielgrzymce?!

- Po prostu śpię nocami! Odpart z uśmiechem Papież.

Ks. Proboszcz

Z dziedzictwa Jana Pawła II

Przykazanie miłości

W czasie swojej IV pielgrzymki do Ojczyzny do przykazania miłości Jan Paweł II nawiązał w czasie mszy św. beatyfikacyjnej Ojca Rafała Chylińskiego 9.06.1991r. Przykazanie miłości Boga i bliźniego jest streszczeniem całego prawa Bożego. Ojciec Święty podał nam wtedy przykład przestrzegania tego przykazania, jaki dał bł. O. Rafał Chyliński żyjący w epoce saskiej. Przeciwwstawił się on trendowi egoistycznego konsumpcjonizmu, któremu niestety poddała się wówczas klasa rządząca w naszej Ojczyźnie doprowadzając do jej upadku. I my powinniśmy przeciwwstawić się trendom, które zabijają w nas miłość Boga i bliźniego, a więc również miłość do Ojczyzny. Oto fragment homilii Jana Pawła II mówiący o takim trendzie – postawie, która zdaje się zyskiwać ostatnio na popularności.

Trzeba pamiętać, że zarzewie wolności przyniósł Europie św. Paweł, ten, który głosił wyzwolenie przez Chrystusa: „Jeżeli Chrystus was wyzwoli, będziecie wolni”. Wolność, do której wyzwala nas Chrystus, to jest to orędzie Dobrej Nowiny i orędzie Chrystusowej wolności, które kształtuje dzieje Europy przez dwa tysiące lat. Wolność, do której wyzwala nas Chrystus, została nam dana, przyniesiona, ofiarowana nie po to, ażebyśmy ją zmarnowali, tylko ażebyśmy nią żyli i innym nieśli! Trzeba zaczynać od tej prawdy o Europie. Równocześnie, zdając sobie sprawę, że z biegiem czasu, zwłaszcza w tak zwanych czasach nowożytnych, Chrystus jako sprawca ducha europejskiego, jako sprawca tej wolności, która w Nim ma swój zbawczy korzeń, został wzięty w nawias i zaczęła się tworzyć inna mentalność europejska, mentalność, którą krótko można wyrazić w takim zdaniu: „Myślimy tak, żyjemy tak, jakby Bóg nie istniał”. Oczywiście, skoro Chrystus został wzięty w nawias, a może nawet postawiony poza nawiasem, to przestał też istnieć Bóg. Bóg jako Stwórca może być daleki: Stwórca, ale bez prawa do interwencji w życie człowieka, dzieje człowieka. Żyjemy tak, jakby Bóg nie

istniał. To jest też część ducha europejskiego. Część europejskiej nowożytnej tradycji. My bardzo głęboko musimy się zastanowić nad wielorakim znaczeniem europejskości. Sobór Watykański II zdawał sobie sprawę z tego innego ducha Europy. Nie tylko Europy, ale ten duch tu ma swoją kolebkę, na naszym kontynencie, tu ma także swoje szczyty tragiczne, które pamiętamy, bo należą do naszego stulecia, myśmy sami to odczuli w swoich dziejach dwudziestowiecznych. Dlatego Sobór Watykański II sformułował to zdumiewające zdanie: „Chrystus objawia człowiekowi w pełni człowieka”. A więc, jeżeli chcemy stanąć na płaszczyźnie humanizmu na przykład europejskiego, zachodniego czy wschodniego, jakiegokolwiek, pamiętajmy, że ten humanizm ma w Chrystusie swoje najpełniejsze objawienie. Chrystus objawił człowiekowi człowieka, objawiając mu Boga, objawiając mu Ojca, bo nie można powiedzieć pełnej prawdy o człowieku, nie pamiętając, że jest on Boskiego pochodzenia, że jest obrazem i podobieństwem Boga samego, że jest przez Boga stworzony, przez Boga-Człowieka odkupiony, że jest stale nawiedzany przez Ducha Prawdy, Ducha Świętego. To jest prawda o człowieku, to jest prawda o człowieku europejskim. I my, my Polacy, tej prawdy o człowieku nie możemy zdradzić!

Ks. Adam

Symbolika liturgiczna

Msza święta

W kolejnych artykułach zajmimy się omówieniem Mszy świętej, jej istotą, strukturą, obrzędami. Omówimy rozwój historyczny Mszy świętej, jej genezę.

Jak określa Konstytucja o liturgii: Msza święta, jako czynność Chrystusa i zorganizowanego hierarchicznie ludu Bożego, stanowi ośrodek całego życia chrześcijańskiego (KL41; KK11). We Mszy świętej uświęcające działanie Boga i wielbienie Go przez wiernych osiąga punkt szczytowy. Msza święta jest sercem liturgii Kościoła. Jest punktem kulminacyjnym każdej uroczystości.

Sprawując Eucharystię uczestniczymy w Krwi i Ciele Chrystusa, bo „Kielich, który błogosławimy, czyż nie jest uczestniczeniem we Krwi Chrystusa? Chleb, który łamiemy, czyż nie jest udziałem w Ciele Chrystusa?” (1Kor 10,16) W Chrystusie „**mieszka cała pełnia bóstwa**” (Kol 2,9). On jest źródłem życia Bożego i naszego przebóstwienia przez sakramenty, wśród których Eucharystia jest Najświętszym Sakramentem. Wszystkie sakramenty prowadzą do Eucharystii. Również sakramentalia i nabożeństwa wtedy są dobrze przeprowadzone, gdy u wiernych budzą pragnienie jednoczenia się z Chrystusem w Komunii świętej.

Początkiem narodzin Mszy świętej jest Ostatnia Wieczerza. Chrystus wraz z apostołami spożył ją w ramach uczty paschalnej. Według tradycji żydowskiej uczta ta rozpoczynała się po zachodzie słońca od picia pierwszego kielicha, poprzedzonego modlitwą: „**Niech będzie uwielbiony Pan Bóg nasz, Król świata, który stworzył owoc krzewu winnego**”. Podano salate z gorzkich ziół i korzeni, polewkę owocową z fig, daktyli i winogron oraz baranka wielkanocnego odpowiednio przygotowanego. Wypijano drugi kielich. Najmłodszy uczestnik pytał: czym różni się ta noc od innych? Przewodniczący tłumaczył to w „*opowiadaniu paschalnym*” przypominając dobrodziejstwa Boga i Jego opiekę nad ludem wybranym, zwłaszcza wybawienie z Egiptu. Następnie recytowano psalmy 113 i 114. Po czym ojciec brał chleb, odmawiał modlitwę dziękczynną, łamał i podawał każdemu kawałek umoczywszy go w sosie. Był to znak jedności

rodzinnej. Po spożyciu chleba był trzeci kielich zwany kielichem błogosławieństwa, który kończył wieczerzę.

Ostatnia Wieczerza miała charakter pamiątki, ofiary i uczty spożywanej w nastawieniu wdzięczności względem Boga. W czasie tej Wieczerzy Pan Jezus ustanowił Ofiarę i ucztę eucharystyczną. Wobec sporu uczniów o pierwszeństwo, Pan Jezus wziął misę i umywał im nogi, co należało do niewolników. Był to obrzęd nieprzewidziany przez tradycję, miał na celu pokazanie uczniom, że oni również powinni przyjąć postawę sługi i niewolnika.

Działanie Chrystusa podczas Ostatniej Wieczerzy było czynem ustanowienia Eucharystii. Z woli samego Chrystusa Jego zbawczy czyn ma być uobecniany w Kościele. Chrystus powierzył Kościołowi „**pamiętkę swej męki i zmartwychwstania**”. Ostatnia Wieczerza jest, więc fundamentem całej chrześcijańskiej liturgii.

Mówiąc o wydarzeniu założycielskim Mszy św. Należy także wspomnieć o opisie w Ewangelii św. Łukasza. Jest nim opowiadanie o podróży Zmartwychwstałego z uczniami do Emaus., podczas której Chrystus wykladał im „*co we wszystkich Pismach odnosito się do Niego, poczynając od Mojżesza poprzez wszystkich proroków*”, przekaz ten również wyjaśnia związek Pism z Eucharystią – poznaniem Jezusa przy łamaniu chleba. Przyjmuje się, że ten opis stanowi prototyp celebracji liturgicznej, w której liturgia słowa i Eucharystii łączą się nierozdzielnie.

Dlatego w Wielki Czwartek obchodzimy pamiątkę ustanowienia Eucharystii i ustanowienie kapłaństwa. Jest to Testament Chrystusa, który powiedział:

„Czyńcie to na moją pamiątkę”.

Stowarzyszenie „Króluj nam Chryste”

Roczne Zwyczajne Walne Zgromadzenie

Dnia **09.04.2011 roku** odbyło się **Zwyczajne Walne Zgromadzenie** członków stowarzyszenia „**KRÓLUJ NAM CHRYSTE**”.

Przedmiotem zebrania było między innymi, podjęcie uchwał w sprawie zatwierdzenia sprawozdania finansowego i merytorycznego za 2010 rok , przeznaczeniu dodatniego wyniku finansowego oraz omówienie głównych projektów, zaplanowanych do realizacji przez stowarzyszenie w 2011 roku. Sprawozdanie finansowe i merytoryczne stowarzyszenia obejmuje okres **od 01.01.2010 do 31.12.2010 roku**.

Sprawozdanie zostało zweryfikowane i zatwierdzone przez **komisję rewizyjną stowarzyszenia**.

Na przychody stowarzyszenia w 2010 roku składają się wpływy:

1/ ze składek członkowskich	2.900,-
2/ z rozprowadzania kalendarzy – cegiełek	6.560,-
3/ z rozprowadzania gazetki „Mój Chrystus”	4.553,46
4/ z darowizn od osób fizycznych	400,-
5/ z zeznań podatkowych	80,-

Na koszty stowarzyszenia w 2010 roku składają się:

1/ koszty druku kalendarzy i gazetek	2.872,05
2/ koszty opłat sądowych	500,-
3/ opłata strony internetowej	100,-
4/ prowizje bankowe	113,-

Wynik finansowy stowarzyszenia za 2010 rok jest dodatni i wyniósł **10.908,41**.

Uchwalono, że **wynik finansowy za 2010 rok** zwiększy fundusz statutowy i zostanie przekazany na **budowę kościoła** do parafii.

Walne Zgromadzenie Członków podjęło uchwałę w sprawie udzielenia **absolutorium zarządowi stowarzyszenia za 2010 rok**.

Jednym z punktów posiedzenia było przeprowadzenie dyskusji na temat organizacji akcji Honorowego Oddawania Krwi w terminach 12 czerwiec i 16 październik. Wzięto także pod uwagę projekt przeprowadzenia festynu parafialnego w dniu 12 czerwca, a więc powiązanie go z akcją Honorowego Oddawania Krwi.

Informuję, że ze sprawozdaniem finansowym i merytorycznym stowarzyszenia można zapoznać się na naszej stronie internetowej www.knch.tcz.pl, gdzie jest ono także zamieszczone.

Grażyna Demska

Wieści z budowy

Bóg zapłać za wszystkie ofiary, które wpłynęły w marcu – również bezpośrednio na konto parafialne – na budowę naszego kościoła. Z ofiar po domach zebrano 11 tys. 526 zł. Obecnie gromadzone są środki na dalszą realizację pozostałej konstrukcji kościoła.

Dar Zmartwychwstałego Pana

Wielkanoc jest najstarszym, największym i centralnym świętem chrześcijańskim. Gdyby bowiem Chrystus nie zmartwychwstał, nie obchodzilibyśmy żadnych innych świąt, którymi w ciągu całego roku się cieszymy. Nie byłoby również wspólnoty chrześcijan, której fundamentem jest przecież Zmartwychwstanie Chrystusa.

Święta Wielkanocnie wzięły swój początek od żydowskiej Paschy, czyli wyjścia Narodu Wybranego z niewoli egipskiej do Ziemi Obiecanej. W historii Izraela było to wydarzenie podstawowe, decydujące o jego narodowym bycie. Izraelici osiedlili się w Egipcie jako nieliczne plemię. Z biegiem czasu stali się jednak liczny ludem, budzącym obawę Egipcjan. Stąd prześladowanie i groźba wyniszczenia. Wówczas pojawił się Mojżesz, który powołując się na posłannictwo otrzymane od Boga, stanął na czele narodu izraelskiego i doprowadził do opuszczenia przezeń Egiptu.

Przekazaną przez tradycję historię opowiada Księga Wyjścia Starego Testamentu. Na Egipt zaczęły spadać różne klęski, które przedstawione przez Mojżesza jako znak od Boga miały skłonić faraona, by pozwolił Izraelitom opuścić Egipt. Po szeregu różnych plag, Mojżesz zapowiedział, że pewnej nocy anioł Pański pozabija wszystkich pierworodnych Egipcjan. Żeby nie zginęły przy tym dzieci izraelskie, każda rodzina miała w przeddzień wieczorem zabić w ofierze baranka, a jego kwią naznaczyć drzwi domu – wówczas karząca ręka Boża ominie ten dom. Gotowi do wyjścia Izraelici, spożywali baranka, oczekując na znak opuszczenia niegościnniej ziemi.

Odtąd, dla upamiętnienia nocy wyzwolenia z Egiptu, obchodzi naród izraelski corocznie święto Paschy tzn. „przejścia Pańskiego”. Za czasów Jezusa w święto Paschy gromadzili się w Jerozolimie wszyscy wyznawcy Mojżesza. Składali baranka wielkanocnego we wspólnej ofierze, a potem go spożywali.

Naszym barankiem paschalnym jest Jezus Chrystus. Jego śmierć i zmartwychwstanie, noszące wiecień 2011 r.

nazwę tajemnicy paschalnej miały miejsce w święto Paschy i są dla całej ludzkości chwilą wyzwolenia z niewoli grzechu, śmierci i szatana.

Dziś Chrystus Zmartwychwstały gromadzi swoich uczniów, jako Baranek Boży składa się w ofierze i zaprasza ich na ucztę, na której daje im spożywać Swoje Ciało i Swoją Krew. Na wieczerzy paschalnej powiedział przecież: „Bierzcie, to jest Ciało moje” oraz „To jest moja Krew Przymierza, która za wielu będzie wylana” (Mk 14, 22-24).

Jest to nasza Pascha, nasze przejście do nowego życia. Krew Chrystusa – Baranka ocala nas od grzechu i śmierci, i czyni godnymi udziału w uczcie wiekuistej radości. Dlatego od najdawniejszych czasów w naszej polskiej tradycji, centrum stołu świątecznego zajmuje baranek wielkanocny z chorągiewką i radosnym napisem: ALLELUJA. Wielkanoc w Kościele obchodzimy w pierwszą niedzielę po pierwszej wiosennej pełni księżyca (Sobór nicejski 325 r.), gdyż wówczas najprawdopodobniej dokonała się Chrystusowa Pascha – przejście Chrystusa przez śmierć do chwały zmartwychwstania.

Począwszy od papieża Grzegorza Wielkiego, chrześcijanie w tym dniu pozdrawiali się słowami: Chrystus Zmartwychwstał! Odpowiedź brzmiała: Zmartwychwstał prawdziwie! Dobrze byłoby, abyśmy ten tak bardzo stary zwyczaj chrześcijański dzisiaj wskrzesili.

Okres Wielkanocny, kończący się świętem Zesłania Ducha Św. obchodzony jest jako jedna wielka niedziela i dlatego każda z siedmiu niedziel tego okresu nosi nazwę Niedziela Wielkanocna. Jest to jakby jeden Wielki Dzień rozłożony na siedem radosnych niedziel, dzień, który Pan uczynił (Ps 118, 24), w którym mamy się wszyscy radować i weselić. Dziękujmy za „ten Jeden Dzień, który uczynił Pan, Dzień, który jest dziełem Bożej mocy objawionej w Zmartwychwstaniu Chrystusa. Zmartwychwstanie jest początkiem nowego Życia i nowego Czasu. Jest początkiem nowego Człowieka i nowego Świata” (Jan Paweł II).

Parafianka

str. 7

i INFORMACJE OGÓLNE I SPRAWY BIEŻĄCE

Intencja Żywego Różańca na miesiąc maj

*O opiekę Maryi i wstawiennictwo
Bł. Jana Pawła II
dla wszystkich parafian,
a szczególnie dzieci komunijnych*

PRZYGOTOWANIA DO ŚWIĘTA MIŁOSIERDZIA BOŻEGO I BEATYFIKACJI JANA PAWŁA II

- Nowenna do Miłosierdzia Bożego - od Wielkiego Piątku do soboty 30 kwietnia, w Wielki Piątek po liturgii, w Wielką Sobotę pół godziny przed liturgią, w Niedzielę Zmartwychwstania Pańskiego i w Poniedziałek Wielkanocny po Mszy św. o godz.13, w pozostałe dni tygodnia o godz.17.30.
- Nabożeństwo Dziękczynne za dar beatyfikacji Jana Pawła II - w wigilię beatyfikacji w sobotę 30 kwietnia o godz.21.00 .

Statystyka parafialna - marzec:

Sakramentu chrztu udzielono 3 dzieciom
Do Pana odeszły 3 osoby

Msze Święte:

Niedziele i Święta: 7.00, 8.30, 10.00, 11.30, 13.00, 18.00

Święta „zniesione”: 7.00, 10.00, 16.00, 18.00

Dni powszednie: 7.00, 18.00

Biuro parafialne czynne:

od poniedziałku do piątku rano-bezpośrednio po Mszy Św. oraz od 17.00 do 17.45.

Mój Chrystus

Miesięcznik parafii Jezusa Chrystusa,
Króla Wszechświata w Tczewie

Parafia p. w. Jezusa Chrystusa, Króla Wszechświata
83-110 Tczew
ul. Jodłowa 15; www.chk.tcz.pl
Tel. 58 5338929 Ks. Proboszcz **Janusz Gojke**
Tel. 58 5325925 Ks. Wikariusz **Adam Muszkiewicz**

Konto Parafialne: 09 1020 1909 0000 3102 0073 2925

Wydawca: Stowarzyszenie „Króluj nam Chryste” na rzecz budowy Kościoła p.w. Jezusa Chrystusa, Króla Wszechświata w Tczewie

Skład i druk: Zakłady Graficzne Tczew, tel. 58 531-57-30